

Lời Kêu Gọi cho Quyền Thành lập và Hoạt động Đảng phái tại Việt Nam năm 2006 của 116 Nhà đấu tranh Dân chủ quốc nội Việt Nam

Kính thưa Toàn thể Đồng bào Việt Nam trong và ngoài Nước,
Kính thưa Quý liệt vị đang mong ước Dân chủ cho Việt Nam trên toàn cầu,

Cùng với bao người đang quên mình đấu tranh cho nền Dân chủ của Quê hương, chúng tôi, đại diện hàng trăm nhà đấu tranh Dân chủ cho Việt Nam ở quốc nội ký tên dưới đây, đồng thanh lên tiếng thay cho toàn thể người Việt trong và ngoài Nước rằng : Vận mệnh Tổ quốc đã, đang và sẽ lâm nguy do một tập đoàn độc quyền toàn trị là đảng Cộng sản Việt Nam. Tiếng nói của chúng tôi vang lên đây nhằm mục đích cổ vũ các hoạt động chính trị vì ích quốc lợi dân, bênh vực mọi Nhân quyền và Dân quyền mà một Đất nước Dân chủ chân chính phải thực sự chú trọng và bảo vệ, trong đó có Quyền Thành lập và Hoạt động Đảng phái, căn cứ trên các nền tảng dưới đây :

1- Công ước Quốc tế về các Quyền Dân sự và Chính trị, Liên Hiệp Quốc biểu quyết ngày 16-12-1966 và Việt Nam tham gia ngày 24-9-1982, **điều 5,2** : “Không được phép hạn chế hoặc hủy bỏ bất kỳ Quyền Cơ bản nào của con người đã được công nhận hoặc hiện tồn ở một Quốc gia thành viên của Công ước này”; **điều 21** : “Mọi Công dân... đều có quyền và cơ hội để (a) tham gia vào việc điều hành các công việc xã hội một cách trực tiếp hoặc thông qua những đại diện được họ tự do lựa chọn ; (b) bầu cử và ứng cử trong các cuộc bầu cử định kỳ chân thực, bằng phổ thông đầu phiếu, bình đẳng và bỏ phiếu kín nhằm đảm bảo cho cử tri tự do bày tỏ ý nguyện của mình”.

2- Hiến pháp Nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam điều 3 : “Nhà nước bảo đảm và không ngừng phát huy quyền làm chủ về mọi mặt của Nhân dân”; **điều 11** : “Công dân thực hiện quyền làm chủ của mình... bằng cách tham gia công việc của Nhà nước... bảo vệ quyền và lợi ích hợp pháp của Công dân... tổ chức đời sống công cộng”; **điều 50** : “Ở nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam, các quyền con người về chính trị, dân sự, kinh tế, văn hóa và xã hội được tôn trọng”; **điều 53** : “Công dân có quyền tham gia quản lý Nhà nước và Xã hội, tham gia thảo luận các vấn đề chung của cả Nước và địa phương”; **điều 69** : “Công dân có Quyền Tự do Ngôn luận... có Quyền Hội họp, **Lập hội**, Biểu tình...”

3- Hiến chế Mục vụ của Công đồng chung Vaticanô II của Giáo hội Công giáo hoàn cầu năm 1965, **số 73** : “Nhờ ý thức mãnh liệt hơn về phẩm giá con người, ngày nay tại nhiều Nước trên thế giới, người ta cố gắng thiết lập một thể chế chính trị pháp lý để bảo vệ hữu hiệu hơn quyền lợi của cá nhân trong đời sống công cộng, chẳng hạn quyền được tự do hội họp, **tự do lập hội**, tự do phát biểu ý kiến và tự do tuyên xưng tín ngưỡng cách riêng tư hoặc công khai ; vì việc đảm bảo những quyền lợi của con người là điều kiện thiết yếu để người Công dân, với tư cách cá nhân hay đoàn thể, có thể **tham gia cách tích cực vào đời sống và vào guồng máy quốc gia...** Trái lại người ta **lên án** bất cứ thể chế chính trị nào, như hiện có ở một vài Nước, nếu nó ngăn cản quyền tự do công dân hoặc tín ngưỡng, nếu nó làm gia tăng con số các nạn nhân của tham lam và của tội ác chính trị, nếu nó làm cho việc cai trị đi lệch đường, **thay vì mưu cầu công ích lại phục vụ cho một tập đoàn hay chính những người cầm quyền**”; **số 75** : “Tất cả mọi Kitô hữu phải ý thức về sứ mệnh đặc biệt của mình trong cộng đồng chính trị... Trong việc tổ chức trần thế, họ phải nhìn nhận những quan điểm chính đáng đối chọi nhau... Họ phải **chống lại bất công và áp bức, chống độc tài và ngoan cố của một cá nhân hay một đảng phái chính trị...** (bởi lẽ) **những đảng phái chính trị có bản phận cố võ những gì họ xét thấy cần cho công ích, chứ không bao giờ được đặt quyền lợi riêng trên công ích.**”

4- Thực tế chung trên toàn cầu : Tuyệt đại đa số các Quốc gia đều có một nền chính trị đa nguyên đa đảng, một bầu khí cạnh tranh chính trị công khai lành mạnh qua bầu cử và sinh hoạt chính trị dân chủ bình đẳng trong nghị trường. Đảng thắng cử lên cầm quyền và đảng thất cử trở

thành đối lập, hai bên giám sát lẫn nhau và như thế tương trợ nhau, đảng khi lập pháp, tư pháp, hành pháp, rồi báo chí, quân đội, tôn giáo đều hoạt động độc lập, tất cả chỉ vì ích lợi Nước nhà. **Mọi Công dân có tài năng và thiện chí tại các Nước đó đều có cơ hội phục vụ công ích và xây dựng Quốc gia qua các chính đảng.** Nhờ thế mà các Nước ấy nói chung đều phát triển kinh tế, ổn định xã hội, bảo đảm các nhân quyền ; mọi cá nhân đều có cơ hội thăng tiến, mọi cộng đồng đều có điều kiện triển nở và mọi vấn đề xã hội đều nhanh chóng tìm ra được cách giải quyết. Tuy chưa hoàn hảo, nhưng các xã hội đa nguyên đa đảng ấy đã bao hàm các khả năng cần thiết để sửa sai, đổi mới và hoàn thiện.

5- Thực tế riêng tại Việt Nam : Đảng Cộng sản là đảng độc quyền duy nhất từ hơn nửa thế kỷ qua tại miền Bắc và hơn 30 năm trên cả Nước. Tuy chỉ là một chính đảng nhưng vì hoàn toàn dựa trên học thuyết Mác-Lênin nên đảng Cộng sản chủ trương toàn trị, nghĩa là độc tài thống trị mọi mặt của đời sống cá nhân lẫn cộng đồng, từ ý thức, tâm linh, tư tưởng, tình cảm đến kinh tế, chính trị, văn hóa, pháp luật... Học thuyết Mác-Lênin lại chủ trương vô thần trên phương diện triết lý, độc đảng trên phương diện chính trị và xã hội chủ nghĩa trên phương diện kinh tế như một chân lý vĩnh viễn bất khả nhượng, trói buộc mọi Công dân.

Thành ra đảng Cộng sản Việt Nam đã và đang đầu độc lương tri và cưỡng bức lương tâm con người, nhào nặn Nhân dân thành những thần dân hoàn toàn quy phục đảng qua việc độc quyền thông tin và giáo dục ; đã tiêu diệt các đảng phái quốc gia khác từng sát cánh kháng cự thực dân và đang cầm cân các đảng phái chính trị khác bằng điều 4 Hiến pháp năm 1992 ; đã và đang bách hại các tôn giáo, biến tòa án, quốc hội, chính quyền, báo chí, công an, quân đội, thậm chí các giáo hội thành công cụ cho riêng mình ; đã và đang đặt mọi luật lệ từ Hiến pháp đến các bộ luật, pháp lệnh, nghị quyết, thông tư... dưới ý muốn độc đoán của đảng, của bộ chính trị, thậm chí của vài nhân vật quyền uy nhất trong đảng ; đã và đang quản lý điều hành một nền kinh tế tư bản gian trá và khập khiễng vì **mê muội, ngoan cố, gương ép** kéo theo “định hướng xã hội chủ nghĩa” tai quái và không tưởng.

Bởi thế, hiện trạng Việt Nam là sự hư hỏng lương tâm, tồi tệ nhân cách, bế tắc giáo dục, gian dối thông tin, tùy tiện luật pháp, hỗn loạn xã hội ; là cán bộ đảng viên lộng quyền và tham nhũng tràn lan và ngang nhiên ; là Nhân dân bị bóc lột tài sản và công sức, bị hăm dọa cuộc sống và nghề nghiệp ; là dân tình điêu đứng và phẫn uất ; là giới trẻ mất niềm tin, lý tưởng sống và định hướng tương lai ; là các tôn giáo bị lung đoạn và tước đoạt ; là đồng bào hải ngoại ngao ngán và bất hợp tác ; là biên cương Tổ quốc bị ngoại bang lấn chiếm và đe dọa ; là chính thể bị phê phán lạc hậu, độc tài và Quốc thể bị coi thường ; là Đất nước thụt lùi tụt hậu thậm chí tới cả trăm năm so với nhiều Nước trong khu vực. Các bảng xếp hạng mọi mặt trong đó Việt Nam luôn đứng bậc thấp và các bản báo cáo tình hình trong đó Việt Nam luôn bị điểm mặt do các Chính phủ và Tổ chức Quốc tế công bố hằng năm là những bằng chứng. Mọi biện pháp do đảng Cộng sản đưa ra đều mang tính chấp vá, nửa vời, nhằm xoa dịu Nhân dân và che mắt Quốc tế, chẳng hề giải quyết được chuyện gì. **Tất cả chỉ vì độc đảng, mà lại độc đảng Mác xít cộng sản !**

Đứng trước thảm trạng và nguy cơ đó, cũng như trước viễn ảnh đại hội X của đảng Cộng sản Việt Nam sẽ mù quáng kiên trì học thuyết Mác-Lênin sai lầm và chế độ xã hội chủ nghĩa phá sản, đồng thời cho đảng viên chức quyền được làm kinh tế không giới hạn quy mô, chúng tôi tha thiết và đồng thanh lên tiếng :

1- Đòi buộc đảng và nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam trước hết phải lập tức **hủy bỏ điều 4 Hiến pháp năm 1992**, một điều khoản tai quái, ngang ngược không hề có trong một bản Hiến pháp nào trên thế giới, ngoại trừ Hiến pháp Liên xô (điều 6) vốn đã bị nhân dân Nga vát vào sọt rác lịch sử, tiến đến việc thay thế bản Hiến pháp xã hội chủ nghĩa năm 1992 bằng một Bản Hiến pháp khác văn minh dân chủ hơn. Thứ đến phải **phi đảng hóa** quốc hội, tòa án, nhà nước, quân đội, công an, trường học, bệnh viện, công ty, xí nghiệp, hội đoàn,...

2- Kính mời các Đảng phái Dân chủ đang hoạt động âm thầm tại Quê hương hãy **can đảm xuất hiện hoạt động công khai** ; hãy **hiên ngang tự xác lập vị trí của mình trước Quốc Dân**,

không cần đợi Nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam độc đoán lạm quyền “cho phép”, vì **chẳng một đảng nào được lạm quyền ban phép cho đảng khác hoạt động cả**; hãy **kiên cường cạnh tranh bình đẳng** với đảng Cộng sản, không chấp nhận tỷ lệ dưới 50% trong Quốc hội mà đảng CS có thể sẽ thí ban cho để chỉ làm bù nhìn trang trí cho một nền dân chủ giả hiệu mà thôi, vì chính toàn Dân sẽ quyết định tỷ lệ này qua một cuộc bầu cử và ứng cử tự do, công bằng, minh bạch. Hiện nay hàng trăm cá nhân đã minh danh trực diện đấu tranh cho Dân chủ với nhà cầm quyền cộng sản nguyên chỉ bằng các phương cách ôn hòa; và nhà cầm quyền cộng sản đã tỏ ra rất lúng túng bết tắc không sao tìm ra cách đối phó hợp tình hợp lý giữa cộng đồng quốc tế. Vì thế lúc này chính là lúc hoàn toàn thích hợp, nếu không sẽ quá muộn, để Quý Đảng phái Dân chủ cùng nhau công khai trực diện đấu tranh với đảng cộng sản đang càng lúc càng lún sâu vào khủng hoảng không lối thoát.

3- Kính mời các đảng viên cộng sản **phản tỉnh** hãy hành động quyết liệt là **tách rời** ngay lập tức thực thể chính trị đã phản bội lý tưởng của mình, đã lợi dụng công sức xương máu của mình, đã gài một thế kỷ không chỉ mắc phải sai lầm khiếm khuyết mà là đã phạm tội ác có hệ thống và tổ chức, như Nghị quyết 1481 của Nghị viện Hội đồng Âu châu lên án ngày 25-01-2006 vừa rồi. Đó là cách thức duy nhất và tốt nhất để Quý vị tiếp tục con đường yêu Nước, phục vụ Đồng bào, lấy lại thanh danh của mình trước Nhân dân và lịch sử.

4- Kính mời Đồng bào toàn quốc hãy bảo vệ, hỗ trợ và gia nhập các đảng tân lập phi cộng sản. Làm thế là chúng ta tự giải thoát mình khỏi ách độc tài đã đè đầu đè cổ Dân ta từ hơn 60 năm qua, là thực thi các quyền dân sự và chính trị cơ bản của mình hầu **tạo điều kiện cho Đất nước phát triển** như mọi Nước có nền chính trị đa nguyên, đa đảng.

5- Yêu cầu 2 lực lượng Quân đội và Công an cảnh sát hãy ý thức rằng tự bản chất mình là 2 thực thể phục vụ Nhân dân và công ích, luôn đứng bên ngoài mọi tranh chấp đảng phái, chứ không phải là công cụ của riêng đảng Cộng sản, để đảng tiếp tục sai khiến mà đàn áp Nhân dân đang đòi thực thi quyền đa nguyên chính trị và các quyền chính đáng khác đi kèm.

6- Kính xin các nhà trí thức và các bậc tu hành vốn hiểu hơn ai hết về tai họa của độc đảng độc tài và thiên ích của đa nguyên dân chủ, hãy **“hết sức quan tâm đến việc giáo dục cả về công dân cả về chính trị mà ngày nay rất cần thiết cho mọi người, nhất là cho giới trẻ”**, hãy dùng quyền lực và khả năng tinh thần của mình để hướng dẫn, hỗ trợ, bênh vực những Công dân dần thân làm **“chính trị, một nghệ thuật khó khăn nhưng đồng thời rất cao cả”** (Công đồng Vatican II, Hiến chế Mục vụ, số 75).

7- Kính xin Đồng bào hải ngoại và các Chính phủ, Tổ chức Quốc tế hãy hỗ trợ bằng mọi cách thức, phương tiện để các đảng tại Việt Nam được thành hình và hoạt động, hầu Nhân dân Việt Nam cũng được hưởng bầu khí tự do chính trị như ở những miền đất dân chủ của Quý vị. Điều này quan trọng và cần thiết hơn việc đổ tiền của qua kiêu hôi và ngoại viện cho một chính quyền độc đảng vốn sẽ tùy tiện sử dụng những ngân khoản này hầu duy trì quyền lực, gia tăng quyền lợi và để lại những món nợ quốc tế ngày càng đè nặng lên Nhân dân Việt Nam như hiện trạng cho thấy.

Chúng tôi nguyện xin Ông Trên, qua lời chuyển cầu của các Bậc Tiên nhân vốn từng dạy dỗ con cháu Lạc Hồng tinh thần bao dung hòa hợp, chúc lành cho toàn thể Dân Việt trong công cuộc bẻ gãy ách độc đảng độc tài và xây dựng nền chính trị đa đảng đa nguyên là giải pháp cứu nguy Dân tộc duy nhất thích hợp hiện nay.

Kêu gọi từ Việt Nam ngày 06-4-2006

1. Lm G.B. Nguyễn Cao Lộc, Huế
3. Lm Tôphanô Chân Tín, Sài Gòn
5. Lm F.X. Lê Văn Cao, Huế
7. Lm Augustinô Hồ Văn Quý, Huế
9. Lm Phêrô Nguyễn Hữu Giải, Huế
11. Lm Giuse Hoàng Cảnh, Huế

2. Hội trưởng PGHHTT Lê Quang Liêm, Sài Gòn
4. Gs Hoàng Minh Chính, Hà Nội
6. Gs Trần Khuê, Sài Gòn
8. Cựu Đại tá Phạm Quý Dương, Hà Nội
10. Cư sĩ PGHHTT Nguyễn Văn Thơ, Đồng Tháp
12. Cư sĩ PGHHTT Lê Văn Sóc, Vĩnh Long

13. TT Thích Không Tánh, Sài Gòn
15. Lm Gk Nguyễn Văn Hùng, Huế
17. Lm G.B. Lê Văn Nghiêm, Huế
19. Lm Tadêô Nguyễn Văn Lý, Huế
21. Lm Giuse Cái Hồng Phương, Huế
23. Ms Nguyễn Hồng Quang, Sài Gòn
25. Ms Phạm Ngọc Thạch, Sài Gòn
27. Lm Giuse Nguyễn Văn Chánh, Huế
29. Lm Đa Minh Phan Phước, Huế
31. Lm Giuse Trần Văn Quý, Huế
33. Lm Phêrô Phan Văn Lợi, Huế
35. Lm Phaolô Ngô Thanh Sơn, Huế
37. Gv Đặng Hoài Anh, Huế
39. Bs. Lê Hoài Anh, Nha Trang
41. Gs Nguyễn Ngọc Anh, Đà Nẵng
43. Gv Trần Thị Minh Cầm, Huế
45. Gv Nguyễn Thị Linh Chi, Cần Thơ
47. Ths Đặng Quốc Cường, Huế
49. Dn Hồ Ngọc Diệp, Đà Nẵng
51. Gv Hồ Anh Dũng, Huế
53. Bs Hà Xuân Dương, Huế
55. Bs. Hồ Đông, Vĩnh Long
57. Gv Lê Thị Bích Hà, Cần Thơ
59. Gv Lê Nguyễn Xuân Hà, Huế
61. Kt Trần Việt Hải, Vũng Tàu
63. Dn Nguyễn Thị Hạnh, Đà Nẵng
65. Gv Lê Lê Hằng, Huế
67. Nv Trần Hào, Vũng Tàu
69. Gv Văn Đình Hoàng, Huế
71. Gv Lê Thu Minh Hùng, Sài Gòn
73. Gv Lê Thị Thanh Huyền, Huế
75. Ths Mai Thu Hương, Hải Phòng
77. PTs Nguyễn Ngọc Kế, Huế
79. Gv Nguyễn Đăng Khoa, Huế
81. Bs Vũ Thị Hoa Linh, Sài Gòn
83. Gv Nguyễn Văn Lý, Hải Phòng
85. Gv Cao Thị Xuân Mai, Huế
87. Gv Tôn Thất Hoàng Lân, Sài Gòn
89. Gv Phan Văn Mậu, Huế
91. Gv Ma Văn Minh, Huế
93. Bs Huyền Tôn Nữ Phương Nhiên, Đà Nẵng
95. Gv Lê Hồng Phúc, Hải Phòng
97. Ks Tạ Minh Quân, Cần Thơ
99. Bs. Trần Thị Sen, Nha Trang
101. Gs Nguyễn Anh Tài, Đà Nẵng
103. Bs. Tạ Minh Tâm, Cần Thơ
105. Gv Văn Bá Thành, Huế
107. Gs Ts Trần Hồng Thư, Sài Gòn
109. Gv Chế Thị Hồng Trinh, Huế
111. Bs Đoàn Minh Tuấn, Sài Gòn
113. Gv Ngô Thị Tường Vi, Quảng Ngãi
115. Ths Hồ Ngọc Vĩnh, Đà Nẵng
14. Nhà văn Hoàng Tiến, Hà Nội
16. Cựu Sĩ quan Trần Dũng Tiến, Hà Nội
18. Cựu Thiếu tá Vũ Kính, Hà Nội
20. Gv Nguyễn Khắc Toàn, Hà Nội
22. Gs Nguyễn Chính Kết, Sài Gòn
24. Ks Đỗ Nam Hải, Sài Gòn
26. Nv Trần Mạnh Hào, Sài Gòn
28. Ls Nguyễn Văn Đài, Hà Nội
30. Lê Thị Phú Dung, Sài Gòn
32. Vũ Thuý Hà, Hà Nội
34. Bùi Kim Ngân, Hà Nội
36. Bs Nguyễn Xuân An, Huế
38. Gv Đặng Văn Anh, Huế
40. Gs Nguyễn Kim Anh, Huế
42. Nv Trịnh Cảnh, Vũng Tàu
44. Gv Lê Cầm, Huế
46. Gv Nguyễn Việt Cừ, Quảng Ngãi
48. Nv Nguyễn Đắc Cường, Phan Thiết
50. Gv Trần Doãn, Quảng Ngãi
52. Gs Trương Quang Dũng, Huế
54. Kt Trần Văn Đón, Phan Thiết
56. Dn Trần Văn Ha, Đà Nẵng
58. Bs Lê Thị Ngân Hà, Huế
60. Gv Trần Thạch Hải, Hải Phòng
62. Ks Đoàn Thị Diệu Hạnh, Vũng Tàu
64. Gv Phan Thị Minh Hạnh, Huế
66. Gs Đặng Minh Hào, Huế
68. Yt Chế Minh Hoàng, Nha Trang
70. Gs Nguyễn Minh Hùng, Huế
72. Gv Phan Ngọc Huy, Huế
74. Gv Đỗ Thị Minh Hương, Huế
76. Yt Trần Thu Hương, Đà Nẵng
78. Ths Nguyễn Quốc Khánh, Huế
80. Nv Bùi Lăng, Phan Thiết
82. Gv Ma Văn Lựu, Hải Phòng
84. Gv Cái Thị Mai, Hải Phòng
86. Gv Nguyễn Văn Mai, Sài Gòn
88. Nv Hà Văn Mâu, Cần Thơ
90. Nv Lê Thị Thu Minh, Cần Thơ
92. Gv Nguyễn Anh Minh, Sài Gòn
94. Ths Đặng Hoài Ngân, Huế
96. Ks Võ Lâm Phước, Sài Gòn
98. Bs Võ Văn Quyền, Vĩnh Long
100. Ks Hoàng Sơn, Hải Phòng
102. Ks Đỗ Hồng Tâm, Hải Phòng
104. Gs Nguyễn Thành Tâm, Huế
106. Ths Trần Mạnh Thu, Hải Phòng
108. Nv Tôn Nữ Minh Trang, Phan Thiết
110. Bs Nguyễn Anh Tú, Đà Nẵng
112. Yt Trần Thị Hoài Vân, Nha Trang
114. G/v Nguyễn Lê Xuân Vinh, Cần Thơ
116. Ks Lâm Đình Vĩnh, Sài Gòn ❖